

Gerard Cisneros Cecchini neix a Manresa l'exactíssima data del quinze de maig del 89. Hi creix no gaire fins que de sobte es troba per Barcelona abans d'hora i llavors estudia Filosofia i després lletres catalanes. La cosa sola pública i en vers que té és una *plaque* compartida amb l'Edgar Alemany i l'Enric Casasses, que va fer el Misael Alerm amb les mans.

EL MELANCOHÒLIC

Encara encara amb cara clara
a cops de colze sobre el marbre
el present passat en hora cara
i el futur fotut de somni d'arbre
de rostre immens i sense cara
d'arrel i cel i sense escorça.

Encara ple d'esprit i fel
mig estranger, viva mal'herba,
tenint de fe tan sols un tel
i anhel somort que sols enerva
i sols s'enerva cec de cel
encara hi té en la cara força.

Encara tresca i va empassant
amb cama fluixa i pas disert
prò ben callat i fumejant
tabacs llagats llegats incerts
de l'home cru que creu davant
miralls trencats: lligams que torça.

Encara amb cura el seu licor
encara amb cura cada gest
encara amb cura fins la por
-ja està llest, ja està llest!-
que en cada cura hi és més fosc
i encara mort es coresforça.

CONSTANT RETURN

Allò que fou un dia,
retorna
cada dia.
És veritat, sí, però
el que hi havia
en el dia no.

Allò que fou un dia retorna
Vicent Andrés Estellés

Gerard Cisneros Cecchini

Ara bé,
allò que fou
un dia retorna.
I és veritat, sí, però
normalment cal
que t'hi fixis,
que t'hi clavis
fins que ho vegis.
És allò
i eres tu
—que no ho veus?

SECAM

Deu passar-n'hi una de grossa
allà dins dels ametllers
i les vinyes quan ben fers,
secs lla sota el vent i el sol
exhibeixen la carossa
en secret i sense dol
 pel sense fruit
 pel sense fruit.

Deu passar-n'hi una de grossa
que és tan fort com es contorça
la salvatge i vella escorça
al voltant d'ella mateixa
fent-se trena o fent-se trossa,
convertint-se en una lleixa,
 un pedestal
 un pedestal.

Que n'hi passa una de grossa
això és ferma veritat
que en escorça empresonat
hi ha un geni embogit
ple de terra i fet de brossa;
grotesca fusta que ha sentit
 cridant el cel
 cridant el cel.

Ço que veus no és festa grossa,
ni tan sols és espectacle

Gerard Cisneros Cecchini

és un cru i vell receptacle
o bé un motllo de no res,
sosté el cel però no t'és crossa,
i això ho has de tenir après,
que és el pinyol
que és el pinyol.